

Ontwikkeltafel

- Hoofd- en onderaannemerschap
- (Rechts)zekerheid
- Privacy
- Zakelijke afhandeling en resultaatsturing
- Werkproces toegang
- Administratieve lasten: slimmer en eenvoudiger
- Tarieven

VERSLAG

Thema: (Rechts)zekerheid

Verslag 2e ontwikkeltafel rechtszekerheid H10 Inkoop resultaatgerichte Jeugdhulp

Datum & plaats: 20 februari, 9.00-12.00 uur, gemeentehuis Naaldwijk.

Aanwezig: afspiegeling jeugdhulpaanbieders, H10-gemeenten, Inkoopbureau & Programmteam Inkoop (totaal zo'n 20 personen)

Gespreksleiding: Fiona Craenen & Thijs Sizoo

Verslag: Kees Verhaar

Na een kort woord van welkom staan we allereerst stil bij het verslag van de eerste sessie. Daarbij komen de volgende opmerkingen ter tafel:

Aanvullingen

- **P 2**
 - toevoegen boetes hoofd- onderaannemerschap (want dat werkt administratief vertragend)
 - 3e gedachte streepje:
 - betreft samenwerkingsverbanden onderwijs, punt is dat de indeling daarvan anders is dan de regionale indeling m.b.t. jeugdhulp (H10).
 - Zoetermeer sluit niet aan bij de OJA; deze gemeente zet in op preventie ipv jeugdhulp (in deze context)
 - 4e gedachtestreepje m.b.t. woonplaatsbeginsel: zie ook convenant VNG waarin is vast gelegd dat bestaand contract wordt overgenomen door nieuwe gemeente na verhuizing. Dat convenant is getekend door deze regio.
 - Het issue waar het hier om gaat is echter de situatie waarbij er sprake is van verhuizing leidend tot een 'gat' tussen moment van vestiging en moment inschrijven, wanneer wordt het kind dan overgedragen opdat er geen 'gat' ontstaat in de hulpverlening
 - Algemeen bij deze gedachtestreepjes: wat doen we met deze opmerkingen als geheel, waar dat niet onderdeel van deze tafel is (antwoord: opdracht aan werkgroep en bijeen brengen tijdens wrap up op 22 april)

- **P 4**
 - o Een reden voor vertraagd declareren kan zijn als beschikking fout of niet tijdig is afgegeven → zorg voor tijdig afgeven beschikkingen
 - o Taalgebruik: 'draaideurcliënten' – 'geregeld terugkerende cliënten' is respectvoller

Naar aanleiding van:

- Algemene opmerking: expliciteer de noodzaak van onderling vertrouwen
 - o Reactie: dat gaat niet zo zeer om hoe we het samen opschrijven, maar in gezamenlijkheid vorm geven, zoals aan deze tafel.
- invloed overgang systeem (DBC) op tijdsverloop werkwijze. Algemene les: er is tijd nodig bij een nieuw systeem, om te waarborgen dat we op tijd zijn
- Service providers werken voor het hele land, dat heeft ook invloed op moment dat je kunt declareren
 - o Overigens: technische et cetera factoren zijn van invloed en daar dienen we rekening mee te houden, maar dat gaat buiten het onderwerp rechtszekerheid (behalve daar op redelijke wijze rekening mee houden – dit staat ook al in de inkoopdocumenten)

Nog te bespreken issue: acceptatieplicht

Van de in het startdocument geagendeerde issues staat er nog één open, te weten de acceptatieplicht. Dat onderwerp komt nu aan de orde. Allereerst wordt toegelicht, dat de acceptatieplicht voortkomt uit de (zorginhoudelijke) wens om te voorkomen dat kwetsbare jeugd tussen de wal en het schip valt omdat ze niet worden aangenomen/steeds doorverwezen. Alle aanwezigen geven aan die maatschappelijke verantwoordelijkheid te delen. Ook is daarbij relevant, dat de plicht zoals die nu is uitgewerkt, ruimte biedt om een alternatief aan te dragen op kracht van argumenten (maar totdat zo'n alternatief geregeld is, valt de jeugdige wel onder de oorspronkelijke aanbieder – aldus de huidige uitwerking).

De vraag wordt gesteld of we het probleem in beeld hebben, met name kijkend naar het onderscheid specialistisch – hoog-specialistisch. Als illustratie volgt het begrip radicalisering, leidend tot de vraag wat gezien de breedte PIC's t.o.v. wat individuele aanbieder binnen specialistisch kan bestrijken reëel is. Hoogspecialistische aanbieders blijken die vraag te delen.

Thijs geeft aan, dat de clause 15 is opgeschreven voor beide categorieën. Er wordt een aantal opmerkingen geplaatst:

- Om welke kinderen/vraagstukken geldt dit?
- Mix van issues (garantietermijn, acceptatieplicht, wachtlijsten) maakt dingen onmogelijk, terwijl ieder op zich niet onredelijk hoeft te zijn.

- Wellicht in praktijk niet zo hard, als dat in contract staat.
 - Nb er is ook grens aan capaciteit, daarom screening: zijn wij echt wel nodig.
 - Stelt dus eisen aan kwaliteit toegang, borgen dat kinderen op de goede plek terecht komen.
- Is gesprek anders dan huidige situatie?
 - Acceptatieplicht bij afschalen/terugplaatsen eigenlijk wel nodig (Curium)
- Wel begrip voor onderliggende overweging acceptatieplicht. Maar het Issue is hoe je er mee om gaat?
 - Dialoog
 - Wie is er probleemeigenaar?
 - Wie bepaalt? Kwaliteit toegang?
- Gerelateerd issue: als kind beter bij ander past, blijf ik hoofdaannemer?
 - Daar is oplossing voor, hoe werkt dat administratief?
- Risico oneigenlijk gebruik maken van acceptatieplicht (als er maar een plekje is)
- Vereiste toegang:
 - Kwaliteit
 - Inzicht in markt
 - Bij wie ligt verantwoordelijkheid
- Rechtszekerheid: ruimte om kind terug te leggen, zijn daar oplossingen voor.

Vervolgens worden bouwstenen voor een oplossing aangedragen:

- Randvoorwaarden (kwaliteit team/toegang, marktinzicht)
- Goed gesprek, open en fair
- Vereist passende oplossingsgerichte houding van alle partijen
- Werkwijze: wie doet 'tweede plaatsing'
- Overbruggingszorg
 - Vraag: waar ligt dan regiefunctie gedurende deze periode? voorstel: terug naar gemeente.
 - Vraag: Is dat voor zowel aanbieders als gemeenten redelijk?
 - Suggestie: leg bij aanbieder en monitor naar gevallen waar dit voorkomt en ga daarover het gesprek aan. Discussie wie verantwoordelijkheid lost issue niet op. Leg bij aanbieders, maar met gesprek.

Vervolgens leidt de gedachtewisseling de tafel richting een gedragen oplossing:

- Startpunt: les Rotterdam: meerdere aanbieders die samen oplossing zochten in gevallen van urgentie (consortia): samen in gesprek en kom pas de kamer uit als je een oplossing hebt.

- Daarbij mag je randvoorwaarden formuleren.
 - NB deze les is uit passend onderwijs, werd ook samen met onderwijs gedaan.
 - Gemeente werkt dan ook mee, stelt dus ook eisen aan gemeente (houding, mogelijkheid randvoorwaarden te beïden).
- Kanttekening: raakt ook aan andere tafel toegang, samenspel
- Vraag: hoe maken we oplossing werkend?
 - Laat landen in je stelsel
 - Verwerk in tarief
 - Overbruggingszorg zit 'gewoon' in tarief, is dus geen extra product
 - Of opslag waarbij risico verdeeld wordt
- Denkend richting contract:
 - Plicht tot instappen in snelkookpan: 'pressure cooker',
 - Werkwijze opnemen, verbinden met expertiseteam complexe zorg
 - Pilot, inbedden in werkproces?
 - Wel daarbij mee naar gesprek
 - Reflectie:
 - Pressure cooker is oplossingsgericht in het hier en nu, wel als gedeeld vraagstuk & verantwoordelijkheid op casusniveau
 - Te onderscheiden van systeem/stelsel-etc-vragen op geaggregeerd niveau (zoals capaciteitsprobleem in de regio)
 - Wat nodig:
 - Kennis bij wie je terecht kunt
 - Mensen bereiken die ook beslissingsbevoegd zijn, dwars door structuren heen
 - Elkaar vinden. Wordt zeker bij PIC's al maar belangrijker. Breder kijken, leidt ook tot arbeidsdeling.
 - Mogelijkheid bestuurlijk opschalen (vergelijk doorzettingsmacht gemeente, maar dan als gezamenlijke verantwoordelijkheid) conform aanpak zoals beschreven vanuit Amsterdam: als het professionals niet lukt dan is de volgende stap een variant van de pressure cooker op bestuurlijk niveau. Dit staat bekend als het ambtswoninggesprek: burgemeester/wethouder dwingt bestuurders samen – met elkaar en gemeente – te komen tot een oplossing (totdat die er is, de kamer niet uit), is feitelijk operationalisatie doorzettingsmacht).
 - Mogelijk met toeslag als randvoorwaarde om de 'frictie' in zo'n situatie te dekken
 - Dan wel de pressure cooker apart financieren
 - Bied dan ook vanuit gemeente randvoorwaarden voor creativiteit
 - PIC's dwingen je ook om met meerdere partijen dekkend aanbod te organiseren, ook voor acceptatieplicht/pressure cooker

- Onbedoeld concentreert het gesprek zich op (hoog)complexe casuïstiek die dreigt vast te lopen. Het issue blijkt echter ook te spelen bij terugbrengen van casuïstiek richting het normale leven → ondersteund vanuit tafel
- Voorstel:
 - verwerk zo iets in convenant bv bij komende Tellen&Vertellen, inzet om voorbij de eigen organisatie heen kijken. Commitment aan werkwijze, kijken wat er gebeurt.
 - Verwerk werkwijze in inkoopdocumenten, maar leg niet dwingend op met begrippen als 'plicht' – commitment moet blijken uit toetreden tot convenant.
 - Wel daar wellicht termijnen te koppelen aan werkwijze om vertraging in hulpverlening te voorkomen (zowel 'pressure cooker' tussen professionals als tussen bestuurders indien onverhoopt nodig). Vraag: wel verplichting voor bestuurders om deel te nemen opnemen?

Nieuwe issues

1. Van aanbiederszijde wordt de suggestie aangedragen om als oplossingsrichting voor capaciteitsvraagstukken aansluitend op Amsterdamse lessen op voorhand capaciteit in te kopen bij collega's. Dit voorstel wordt kort verkend, waarna de afspraak volgt om het tijdens de 3e sessie te agenderen ondersteund door een korte voorbereidende toelichting van Jeugdformaat (uitgangspunt ½ A4).
2. Graag nog aandacht voor SROI-verplichting. Inspanning akkoord, maar resultaat lastig. Prijsopdrijvend element. Ervaring vanuit WMO: ingewikkeld, hoe cliënten groep sociaal return laten doen – dat zou vanuit jeugd helemaal spelen. De vraag aan allen is om na te denken wat mogelijkheden & beperkingen zijn (ook in het licht van de omvang van 250 miljoen per jaar ten opzichte waarvan omvang SROI bepaald moet worden). Volgende keer aan de hand van verkenning nader bespreken, als voorzet naar bestuurlijk overleg: oplossingsgericht!

Tussenbalans

- Reflectie: gevoel van samenwerking, gezamenlijk oplossingen zoeken
- Uitdaging hoe oplossingen (in de maak) te verwerken in contract
- Aanbieders hebben hierbij gevoel niet alleen te staan, gemeenten gevoel dat inzet is dat kinderen juiste zorg krijgen
- Convenant is ook sterker ten opzichte van elkaar (samen!), brengt balans. Met fundament in inkoopcontract over werkwijze.

Volgende stap

Met behulp van het verslag (samengevat in een schema) kijken we vervolgens de tijdens de vorige bijeenkomst ontwikkelde oplossingsrichtingen:

- **Garantietermijn:**
 1. Enkele aanvullende opmerkingen:
 - Kanttekening PIC en handelingsgericht werken sluit niet goed op elkaar aan.
 - Aanvulling op begrip garantie: geluk is maakbaar? Is geen goede inzet in kader van weerbaarheid.
 - Bij eindgesprek toevoegen: (naast klaar/duurzaam) op-afschalen (nazorg ipv afsluiten/nieuwe PIC?). Vergelijking met DBC. Doel is dat casus niet te vroeg wordt los gelaten.
 - Naast casusniveau op geaggregeerd niveau monitoren via contractmanagement.
 2. Conclusie:
 - Begrip garantie laten vallen, want dat is feitelijk niet te geven.
 - Geschetste werkwijze opnemen en volgen.
 - Daarop toetsen via contractmanagement (inclusief vergelijken hoe e.e.a. per aanbieder uitpakt, onderling vergelijken. Benchmark?)
- **Rechtsbescherming (1): herzieningen**
 1. Enkele aanvullende opmerkingen:
 - Proces herzieningen zo goed geduid, aandacht bandbreedte herzieningen
 - Doet beroep op houding, samen, cultuur.
 - Moet indalen in werkpraktijk
 - Dialoog aan leer&ontwikkeltafels, leidt tot afgewogen voorstellen
 - landelijk format: zie voorbeeld convenanten.
 - Nb niet volgen, maar gebruiken - dat is iets anders dan volgen, benutten als voorbeeld om zaken te regelen, eventueel ook regionale formats. Beter goed 'jatten' dan slecht bedenken
 2. Conclusie: breed gedragen werkwijze zoals hier aan tafel bedacht
- **Rechtsbescherming (2): uniformiteit**
 1. Enkele aanvullende opmerkingen:
 - Begrip voor wens tot lokale invulling,
 - Maar vraag om beperking belasting aanbieders
 - Lastig in regionaal contract vast te leggen...
 2. Conclusie:
 - Belang uniformiteit benadrukken, vanuit aanbieders inbrengen als appél bij wrap up van 22 april
- **Boetes**
 1. Enkele aanvullende opmerkingen:
 - Tackelen we met boetes onderliggende probleem: wat gaat er nou mis?
 - Meenemen naar Tellen&Vertellen.
 - Gemeenten geven aan vanuit verleden wel belang bij tijdig declareren te hebben en voelen daarom toch (veel) voor boetes.
 - Vraag: Waar speelt het? Reactie: zonder namen te noemen, het speelt nog steeds (ook na weg werken allerlei 'kinderziektes' in diverse systemen).

- Bij werkend systeem zouden er geen problemen moeten zijn. Wat is dan werkend systeem?
 - Vanuit aanbieder op grond van ervaring in andere regio (Hart van Brabant): er mag een regel zijn, tijdig declareren (bv binnen kwartaal). En gesprek als er echt een incident is, dat belemmerend werkt. Maar wederkerigheid.
2. Conclusie: dit onderwerp vergt nog een extra slag. Oproep om oplossingsgericht – rekening houdend met twee gespreksrondes en wederzijdse belangen – voorstellen te formuleren. Mail deze aan thijs.sizoo@h10inkoop.nl

Als voorbereiding op het volgend gesprek zal al vast een poging gedaan worden tot het verwerken van bovenstaande oplossingen in juridische termen die in het inkoopcontract opgenomen zullen worden. Deze zullen worden gedeeld met de groep om in het gesprek te verkennen of we daar achter kunnen staan, dan wel om hier wijzigingen op aan te brengen.